

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ.

Ἡ ἐν Ὁστένδῃ παράφοιων, καὶ Αὐτοκρατορίσσης ἔρως.

A'.

Αφ' ὅτου βασιλεύουσιν οἱ λαοὶ ἔχουσιν ἀγροικίας ώς εἶχον οἱ βασιλεῖς ἀγροτικὰ παλάτια. Ἡ Ὁστένδῃ λόγου χάριν, εἴναι ὁ ἀγροτικὸς οἰκος τῶν Βέλγων, ώς ἡτον εἰς τὸν ΙΔ. Λουδοβίκον ἡ Βερσαλλία ὁ ἀτμὸς φέρει τοὺς λαοὺς ἀπὸ τῆς πρωτευούσης εἰς τὰς θερινὰς αὐτῶν διατριβὰς ταχύτερον παρ δὲ τι ἔφερον ἄλλοτε τοὺς ἡγεμόνας τετράρχυμοι ἄμαξαι. Τὴν ἀπὸ Βρυξέλλων εἰς Ὁστένδην ὁδὸν διανύει τις μὲν βασιλικὴν καὶ κρείττονα βασιλικῆς ταχύτητα. Οὐ δὲ ἡγεμὼν τῆς Βελγικῆς δύναται ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ καὶ βραχύτερον ἔτι νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς λιμένας του, καὶ νὰ λουσθῇ λουτρὰ θαλάσσια. Ἐπισκεπτόμενος δὲ καθ' ὁδὸν τὴν Μελίνην, γνωστὴν διὰ τὰ τρίχαπτα καὶ τοὺς ἀρχιερεῦς της, τὴν Ἀμβέρσην, τὴν πατρίδα τοῦ Ρυβένσου [Rubeus], τὴν Γαύδην καὶ τὴν Βρυγεσὸν, περιφήμους τὴν μὲν διὰ τοὺς ἀστοὺς, τὴν δὲ διὰ τοὺς κόμμητάς της, φθάνει, τὸ ἐσπέρας τῆς ἡμέρας αὐτῆς καθ' ἣν ἀνεχώρησεν, εἰς Ὁστένδην, μικρὰν πλὴν ώραίαν καὶ νεόδμητον πόλιν, μὴ ἔχουσαν μήτε σκοπιὰν, μήτε ἀνάκτορον, μήτε μητρόπολιν, μήτε μουσεῖον, ἀλλὰ περιφήμον διὰ τὰς ξανθὰς γυναικας, καὶ ἵδιως διὰ τὰ πράσινα ὅστρεά της: Τίς τῶν γαστρονόμων τοῦ Λονδίνου, τῶν Παρισσίων ἡ τῶν Βρυξέλλων ἀγνοεῖ τὰ ὅστρεα τῆς Ὁστένδης;

Ἡ Ὁστένδῃ δὲν εἴναι οὔτε λιμὴν ἐμπορίου οὔτε νεώριον πολεμικὸν, εἴναι μᾶλλον πόλις ἀλιέων δὲν βλέπεις ἐκεῖ οὔτε μακρὰ καὶ κανονοφόρα πλοῖα, οὔτε εύρυχώρους καὶ βαθυφόρτους ὄλκάδας, ἀλλ' ἀριθμεῖς τὴν κυριακὴν εἰς τὸν δρ-

φον της διακοσίας ἡ τριακοσίας λέμβους, ὑπερηφάνως ἐπιδεικνυμένας τὰ ἐκ μυραίνης [τοργε] φορτία τῶν, ὡσανελ ἔφερον τὸν θησαυρὸν τῶν Ἰνδιῶν ἢ εἰχον γαύαρχόν τινα ἐπ' αὐτῶν ὁχούμενον.

Ἡ τύχη τῶν ἀλιέων τῆς Ὀστένδης ὡς καὶ δλων τῶν μετερχομένων τὴν ἀλιείαν ναυτῶν, ἄδοξος καὶ ἀνεπικερδής, δὲν εἶναι ὅμως καὶ κινδύνων ἀμοιρος· οἱ δὲ φοιτῶντες τὰ ἔνεδοχεῖα τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων καὶ τὰ ὁψοπωλεῖα τῶν Βρυξελλῶν, οἱ μάκαρες δλων τῶν Βασιλευουσῶν, ἡ μερὶς ἐκείνη τοῦ κυριάρχου λαοῦ ὑπὲρ ἥς ἡ ἄλλη δουλεύει, οἱ πλούσιοι τέλος πάντων, ἀγνοοῦσιν, ὅταν εὐφραίνωνται ἐσθίοντες πρόσφατα τῆς θαλάσσης προϊόντα, πόσοι κόποι καὶ μόχθοι παρεσκεύασαν τὸ γεῦμά των, καὶ πόσων θυμάτων ἀντάλλαγμα εἶναι πολλάκις οἱ ρόμβοι καὶ οἱ ἀστακοί, οἱ ἀφθόνως παρατέθειμένοι ἐπὶ τῆς τραπέζης των. Ἀγνοοῦσιν ὅτι ὁ φειδωλὸς ὥκεανὸς οὐδὲν προσφέρει δωρεὰν, ἐνίστε δὲ καὶ ἀπαιτεῖ σκληρὰς τῶν δώρων του ἀντιδόσεις, λαμβάνων πολλάκις εἰς τὰς φρεκώδεις μετὰ τῆς γῆς συναλλαγάς του ἀνθρώπους ἀντὶ ἰχθύων.

Εἴθε ἡ ἀπλῆ καὶ κατανυκτικὴ αὕτη διήγησις, τὴν ὅποιαν γράφω ὅπως τὴν ἥκουσα παρὰ τοῦ ξεναγοῦντος τοὺς εἰς τὸν λιμένα τῆς Ὀστένδης προσερχομένους, νὰ ταράξῃ ἐπιδείπνιος ἐπερχομένη, ἀν δχι τὴν χώνευσιν, τούλαχιστον τὴν ἀδιαφορίαν ἡμῶν πρὸς τὸν πτωχὸν, τὸν χύνοντα ἰδρῶτας καὶ πολλάκις αὐτό του τὸ ἀλμα χάριν τῶν ἀγαγκῶν καὶ τῶν ἥδονῶν ἡμῶν.

Ἀνὴρ καὶ γυνὴ, διὰ ν' ἀρχήσωμεν ἀπὸ τὴν συνήθη τῶν μύθων ἀρχὴν, πρὸ δύο ἑτῶν κατὰ χειμερινὴν τινα ἐσπέραν τοῦ Φεβρουαρίου λήγοντος ἐκάθηντο ἐν τινι τῶν παρὰ τὸν λιμένα τῆς Ὀστένδης ἐντελεστέρων οἰκιῶν, περίλυποι καὶ σκυθρωποὶ πλησίον τραπέζης, ἥτις, κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν, ὡς ὥραν δείπνου, ὥφειλε νὰ φέρῃ τεμάχιον χοιρίνου ταριχευτοῦ κρέατος καὶ φιάλην ζύθου, τὴν συνήθη ταύτην τῶν ἀπόρων τροφήν. Ἡ τράπεζα ἦτο κενὴ καὶ ὁ κοιτῶν ἀθέρμαντος, νεογνὸν δὲ βρέφος, καρπὸς τοῦ ἀρτισυστάτου

τῶν δύο συζύγων δεσμοῦ, ἔτρεμεν ὑπὸ ῥίγους ἐν κοιτίδι,
τὴν ὅποιαν περιεκάλυπτε ῥάκιον εὐτελὲς, ἀσθενῶς ἡμυνό-
μενον τὸν διὰ τῆς συντεθλασμένης θυρίδος εἰσβάλλοντα
ἄνεμον. Ὁ ἀνὴρ, ὃν ἐκ τῶν εἰς τὴν ἄλυσιν τῆς πενίας ἐκ
γεννετῆς δεσμίων, ὃν καταδικασμένον ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης
νᾶ μοχθῆ αἰωνίως μὲ τὴν κώπηγ ἢ μὲ τὸ ἄροτρον, ἐπὶ τῆς
γῆς ἢ ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ὃν ἐκ τῶν δυσυχῶν ἐκείνων ὅντων,
τὰ ὅποια, ὡς ὁ Μοντάγνιος λέγει, ἡσυχάζουσι καὶ κατα-
κλίνονται μόνον ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ θανάτου, πτωχὸς ἐν
λόγῳ ναύτης, συνεχῶς ἐγειρόμενος, παρετήρει διὰ τῆς θυ-
ρίδος τὴν κατάστασιν τῆς ἀτμοσφαίρας· καὶ πάλιν ἐκάθητο
φέρων ὅλα τὰ σημεῖα τῆς ἀπογνώσεως. Ἡ γυνὴ, τῆς ὅποιας
τὴν νεότητα καὶ τὴν καλλονὴν δὲν εἶχεν ἔτι καταδαμάσει
ἢ δηλητήριος πενία, περιῆγε τὰ ἀνήσυχα βλέμματά της
ἀπὸ τοῦ συζύγου εἰς τὸ τέκνον, ὅταν δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ της
ἡτένιζον τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ἀνδρὸς ἐμειδία μειδίαμα βί-
αιον καὶ πλαστὸν, ὧστανεὶ ἥθελε νὰ κρύψῃ ὅσας ἥσθανετο
ὅδύνας, καὶ νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς αὐτὸν τὴν ὅποιαν δὲν εἶχεν ἐν
ἔαυτῇ ἐλπίδα.

— Ἀνάγκη ν' ἀναχωρήσω! ἔλεγεν ὁ δυστυχὴς ναύτης,
ὅ δὲ ἄνεμος ἵκανὸς νὰ ἀνατρέψῃ τριήρη ναυαρχίδα δὲν
μεταβάλλεται.

— Περίμεινον ὄλιγον ἔτι, ἀπεκρίνετο ἡ γυνὴ.

— Περιμένω, πλὴν δὲν ἔχεις ἄρτον.

— Δὲν πεινῶ ἐπανέλαβεν ἡ γυνὴ μὲ ἐπώδυνον καρτερίας
ὑπόκρισιν.

— Άλλὰ τὸ τέκνον μας.

— "Οχι! αὐτὸ θέλει πεινάσει ὄλιγώτερον ἡμῶν."
καὶ ἔδειξεν ἡ δυσυχὴς μήτηρ ὑπερηφάνως μαζὸν, τὸν ὅποιον
εἶχεν ἥδη ξηράνει ἡ νηστεία.

‘Ο ἀνὴρ δὲν ἐτόλμησε νὰ προσθέσῃ τὸ “ ἐγὼ δέ. ,
ώπλισθη καρτερίαν καὶ ἀνέμεινε.

Τὴν στιγμὴν ταύτην χεὶρ ἴσχυρὰ ἡκούσθη κρούουσα τὴν

θύραν κροῦσιν θρασεῖαν, ὅπως κρούει ὁ δανειστὴς τὸν κρούστην τοῦ ὄφειλέτου.

Τίς εἰ; ἀνέκραξεν ἡ γυνὴ ἀνορθωθεῖσα· τὸ νιγπιον ἔξυπνησε καὶ ἀνεγερθὲν ἔκλαιε ζητοῦν ἄρτον.

— Εἶναι ἡ χεὶρ τοῦ οἰκοδεσπότου, εἴπεν ὁ ἀνήρ· μόνος αὐτὸς ἀναγγέλλει τοιουτορόπως τὴν ἔλευσίν του. Ἐρχεται νὰ ὑπομνήσῃ εἰς ἡμᾶς τὴν προθεσμίαν τοῦ ἐνοικίου, ἥτις λήγει μετὰ τρεῖς ἡμέρας, καὶ ταῦτα λέγων ἥνοιξε τὴν θύραν.

Ἔτον τῷόντι ὁ οἰκοδεσπότης, εἰς τῶν κατὰ δυστυχίαν πολλῶν τοιούτων οἰκοδεσποτῶν, οὔτινες βαθύπλουτοι καὶ μεγαλοκτήμονες ἀντεισήγαγον ἀντὶ τοῦ φεουδαλισμοῦ τοῦ σιδήρου, τὸν φεουδαλισμὸν τοῦ χρυσίου, καὶ εἶναι τόσον ἄσπλαγχνοι πρὸς τοὺς πένητας, ὅσον ἥσαν ἄλλοτε οἱ εὐγενεῖς πρὸς τοὺς χωρικούς. Οἱ εἰσερχόμενος ἥτον ἡμιῆλιξ εἰς μύλλινον διπλοῦν ἴματιον εὐ καὶ καλῶς ἐνειλημένος φέρων εἰς μὲν τὰς χεῖρας δερματίνους χερίδας, εἰς δὲ τοὺς πόδας σανδάλια ἐκ σκύτους καὶ ἔνδον εὔκαμπτα καὶ ἀδιάβρυχα. Παχὺς καὶ πολύσαρκος, ἀγαλλόμενος εἰς τὰς λύπτας τῶν ἐνοικιαστῶν του, λιπανόμενος ἐκ τῆς ἰσχνότητός των, δειπνῶν ἐκ τῆς νηστείας των, ἔχων γαστέρα ἔξογκωμένην καὶ ἀποκρύπτουσαν τὸ στῆθος, ὡσανεὶ ἔμελλον τὰ ἔγκατα νὰ μὴ ἀφήσουν τόπον εἰς τὴν καρδίαν, φέρων εἰς τὸ ὠρολόγιόν του ἀπηρημένους κρίκους βαρεῖς καὶ παγχρύσους, καὶ κρατῶν εἰς τὰς χεῖρας ἀργυρᾶν ταβακοθήκην νικοτιανῆς πλήρη, κοκκινόβρυτην καὶ τὸν λόγον προπετής, γαιοκτήμων ἐν ἐνὶ λόγῳ καθ' ὅλην τοῦ λόγου τὴν ἔκτασιν.

— Ἐρχομαι, εἴπεν εἰσερχόμενος, νὰ πληροφορηθῶ, ἀνταύτην τὴν φορὰν ἔχετε σκοπὸν νὰ φανῆτε ἀκριβέστεροι παρ' ἄλλοτε εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους σας, τοῦ ὅποιου ἀναβάλλετε πάντοτε τὴν ἀπότισιν. προφασιζόμενοι ὅτι λησμονεῦτε τὴν προθεσμίαν, ἀλλὰ τὸ ἔτος τοῦτο δὲν χωρεῖ ἀναβολή. Σᾶς ἐνθυμίζω ὅτι μεθαύριον λήγει ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐνοικίου, ὑμεῖς δὲ προειδοποιηθέντες προσέξατε νὰ τὸ ἐνθυμηθῆτε.

— "Αχ κύριέ μου, ἀπήντησεν ἡ τρυφερὰ γυνὴ, ἀδύνατον νὰ σᾶς πληρώσωμεν κατὰ τὴν ῥήθευσαν ἡμέραν στερούμεθα καὶ χρημάτων καὶ ἐργασίας . . . δὲν βλέπετε τί καιρὸς εἶναι; — Τοῦτο εἶναι εἰς ἐμὲ ἀδιάφορον ἐπανέλαβεν ὁ οἰκοδεσπότης.

Δότε μοι τούλαχιστον, ἐπρόσθεσε μετὰ συστολῆς ὁ ἀνὴρ, μιᾶς ἑβδομάδος καιρὸν νὰ ἔξελθω εἰς ἀλιείαν εἷμαι πρὸ τριῶν· ἡμερῶν ἔτοιμος ν' ἀναχωρήσω μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἀγρεύσω τὸ ἐνοίκιον, ἀλλὰ κλήδων ἀκαταμάχητος σαλεύει τριήμερος ἥδη τὴν θάλασσαν, καὶ, ως βλέπετε, ἡ τρικυμία ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν γίνεται ἀγριωτέρα.

Τφόντι ἡ θάλασσα ἐκυμαίνετο ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἀνέπεμπε τὸν ἀφρόν της μέχρις ἐντὸς τοῦ κοιτῶνος τοῦ ναύτου·

— Οὐλίγον περὶ τούτου φροντίζω, εἶπεν αὐθις ὁ ἀτάραχος οἰκοδεσπότης . . . παρατηρήσας δὲ τὴν γυναῖκα κλαίουσαν, ἥθελησε συγκαταβαίνων νὰ ἔξηγήσῃ τὸν λόγον τῆς ἀμεταθέτου ἐπιμονῆς του· ἐπρεπε νὰ προνοίσῃτε ἐγκαίρως, ἐπρόσθεσεν ως καλὸς πατὴρ, χωρὶς νὰ περιμένετε τὴν τρικυμίαν . . . Εἰσθε τέκνα τῆς ἀργίας ἢ τῆς ἀσωτείας . . . ἐπρεπε νὰ ἐργασθῆτε ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐργασίας καὶ νὰ ἀποταμεύσετε, οἰκονομοῦντες καθ' ὅλον τὸ ἔτος, τὸ ἐνοίκιον.

— Αἱ συμβουλαὶ σου εἶναι καλαὶ, ἀπεκρίθη ὁ πτωχὸς ἔγοικιαστὴς, ἀλλ', ως γυνώσκεις, ἐργαζόμεθα ὅσον ἡμποροῦμεν καὶ ζῶμεν ἡμερόβιοι· τὸν μισθὸν τῶν ἑβδομαδιαίων μόχθων καταναλίσκουσιν αἱ ἀνάγκαι αὐτῆς ταύτης τῆς ἑβδομάδος· τὸ προϊὸν τῆς τελευταίας ἀλιεύσεως ἐχρησίμευσεν εἰς πληρωμὴν τοῦ ἀριοπάλου, καὶ τὴν αὐτὴν τῆς ἐπαιόδου ἡμέραν ἔμελλον νὰ ἔξελθω πάλιν εἰς ἄγραν διὰ νὰ πληρώσω τὸ ἐνοίκιον.

— Δὲν μὲ μέλει . . . πληρώσατε ἡ φύγετε ἀπὸ τῆς οἰκίας μου, ἀνέκραξεν ὁ οἰκοδεσπότης, καὶ ἔξηλθεν ὡργισμένος, ἀποκαλῶν τοὺς δυστυχεῖς τούτους ὀκνηροὺς, μεθύσους, ἀθλίους, μόνην ἔχοντας ἵκανότητα νὰ τρώγουν, νὰ τεκνοποιῶσιν ως κτήνη, καὶ νὰ ἀποθνήσκωσιν ἐν τοῖς νοσοκομείοις. Ταῦτα δὲ λέγων εἰσῆλθεν, ἀγαπηδῶν ὑπ' ὄργης, εἰς

παρακείμενον καφφενεῖον νὰ χωνεύσῃ τὸν δεῖπνόν του,
προσεπιχέων εἰς τὸν ὑπερεμπεπλησμένον στόμαχόν του
μελίρρυτα πνευματώδη ποτά.

Εἰς τὴν οἰκλαν τοῦ ναύτου ὑπῆρξε τότε σκηνὴ θλίψεως
καὶ ἀπελπισίας, τὴν δποίαν χεὶρ ἀνθρώπου ἀρνεῖται νὰ
περιγράψῃ. Ὁ δυστυχῆς ἀνὴρ ἡγέρθη καὶ τεθωρακισμένος
ἀνδρίαν, ἐνηγκαλισθη τὴν γυναικα καὶ τὸ τέκνον του καὶ
ἡτοιμάσθη μηδὲν ἀναμείνας, νὰ δοκιμάσῃ τὴν θάλασσαν,
τὴν τρομερὰν ἐκείνην θάλασσαν, τὴν δποίαν οὐδὲ ἡ πεῖνα
τῆς συζύγου καὶ τοῦ παιδός, οὐδὲ ἡ φωνὴ τῶν ιδίων αὐτοῦ
σπλαγχνῶν ἵσχυστε νὰ παραστήσῃ πλευστὴν εἰς τὰς ὅψεις
που παρεσκευάζετο νὰ ἀγρεύσῃ ἐν τῇ θαλάσσῃ τὸ συμφω-
νηθὲν, νὰ παίξῃ μετ' αὐτῆς τοὺς κύβους προτιθέμενος τὴν
ζωὴν αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐνοικίου, νὰ γεωργήσῃ ἀντὸς τὴν
ἄβυσσον διὰ νὰ θερίσῃ τὸν καρπὸν δοκοδεσπότης. Εἰς
μάτην ἡ γυνὴ ἐπροσπάθει νὰ τὸν ἐμποδίσῃ περιβάλλου-
σα αὐτὸν μὲ τὰς δύο της χεῖρας ἀπεκρίνετο πρὸς
αὐτὴν πάντοτε "οἱ κλητῆρες δὲν ἔξετάζουν τὸν καλὸν ἡ
τὸν κακὸν καιρὸν, τὴν δὲ ἔλευσιν τῆς προθεσμίας καὶ τὰς
παρεπομένας αὐτῆς ἐπιταγὰς δὲν ἀποτρέπουσιν οὐδὲ ἡ βρο-
χὴ, οὐδὲ ὁ ἄνεμος, οὐδὲ αἱ ἀστραπαὶ καὶ αἱ βρονταὶ . . .
ἀνάγκη ν' ἀναχωρήσω."

Ἐξῆλθεν . . . ἔκρουσε τὰς θύρας γειτονικῶν τινῶν οἰ-
κιῶν, καὶ παρευθὺς συνέλεξε πέντε ἡ ἔξ παρατόλμους
συναγρευτὰς, συνεχομένους ως αὐτὸν ἀπὸ τῆς πενίας, οἴ-
τινες ἔθαύμασαν τὴν τόλμην του, ἀλλ' ἡκολούθησαν αὐ-
τοῦ πρώτου ἔξαναστάντος τὸ κινδυνῶδες παράδειγμα,
διώκοντες κέρδος ἄδηλον ἀντὶ προφανοῦς καὶ σχεδὸν βε-
βαίου θανάτου.

Ίδοὺ πάντες ἐπιβεβηκότες εἰς ἐν ἀπὸ τὰ κελύφη ἐκεῖ-
να τῶν καρύων, τὰ δποῖα καθ' ὑπερβολὴν ὀνομάζουσι
πλοῖα ἀλιευτικὰ, καὶ τὰ δποῖα οἱ ἀλιεῖς μισθοῦνται
παρὰ τῶν ἔχοντων διὰ νὰ παλαίωσι μετὰ τοῦ Ὀκεανοῦ,
σκαφίδια κεχγνότα ως αἱ οἰκίαι των, καὶ εἰσδεχόμενα
παγταχόθεν τὸ ὕδωρ ως ἐκεῖναι τὸν ἄνεμον. Ίδοὺ πάντες

αύτοὶ ὡθούμενοι ἀπὸ ἡρωϊκὴν τύψιν συνειδότος, ἀγαθοῦ οὐ τίνος καὶ μόνου πλουτοῦσιν οἱ πένητες, ἀπὸ τὸ ὑπερβάλλον ἔκεῖνο αἴσθημα τοῦ χρέους, τὸ δόποῖον θέλεις καταπλήξει τοὺς χρεωκόπους τραπεζίτας, ἀπὸ πίστιν στερεὰν πρὸς τὸ καθῆκον, τὸ δόποῖον παρίστησι χάριν τῶν ἄλλων καταφρονητὸν τὸν χάριν ἡμῶν αὐτῶν φοβερὸν θάνατον·

‘Η δυστυχὴς ἥγησε συνεῆλθε μετὰ τοῦ ἀνδρὸς καὶ περηκολούθει μὲ τὸ βλέμμα τὴν σχέδην ταύτην, ἥτις ἀπῆγε μεθ’ ἐαυτῆς τὸ τιμιώτερον τῶν ἀγαθῶν της. Τὸ πλοιάριον ἐμακρύνθη ταχέως ἀπὸ τοῦ λιμένος, κατὰ τὴν ὁραν τῆς ἑαριῆς ἵσημερίας, καθ’ ἣν ἡ θάλασσα ἀγερόχως ὑπερωρούμενη φαίνεται τρόπον τινὰ προάγγελος τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, καὶ ἀπειλεῖ παγκόσμιον καταποντισμόν. Τὰ κύματα ἐπήρχοντο ἐπάλληλα μετὰ βλαστακατασχέτου καὶ ἐφαίνοντο πνέοντα ἐκδίκησιν ὡς νὰ ἐνεπνέοντο δὲ ἀπὸ πνεῦμα πολέμιον, ἀντεκρούοντο ὡς σίφη ἐχθρὰ ἐν μάχῃ συμπλεκόμενα, καὶ ἀνέπεμπον τον ἀπὸ τῆς ὁργῆς ἀφρὸν μέχρι τοῦ οὐρανοῦ ἀλλ’ ὅταν δὲ ἡ σθάνθησαν τὸ πλοιάριον ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, ὡσαγεὶ ἀπετίθεντο τὴν μετ’ ἄλλήλων ἔριν, ἐφαίνοντο συμμαχοῦντα καὶ συμπίπτοντα κατὰ τοῦ παρατόλμως διάχωρίζοντος αὐτὰ σκαφιδίους κατὰ πρώρας δὲ καὶ κατὰ πρύμνης ἐφορμῶντα καὶ πανταχόθεν ἐπικείμενα συνεχον τὸ πλοῖον στένον καὶ ἔτοιμον νὰ διαρράγῃ. ‘Ο ἀνεμος τρόπον τινὰ σύμμαχος τῶν κυμάτων γινόμενος, καὶ τὰ καλώδια ἀνασπῶν καὶ διερρήγηνών ἀνέτρεψε τὸν ἰστὸν καὶ ἀφείλετο τὸ ἰστίον θέαμα φοβερὸν, τὰ σοιχεῖα μαχόμενα κατὰ τῶν ἀνθρώπων, πλὴν θέαμα ἐπιθυμητὸν καὶ πολὺν ἀντάξιον ἀργυρίου εἰς τινας φιλοθεάμονας κυρίας, ἀλλὰ τύχῃ ἀγαθῇ ἀθέατα εἰς τὴν γυναικα τοῦ ναύτου, ἥτις διὰ τὸ ἐπιπροσθοῦν ὑψηλῶν καὶ μεγάλων κυμάτων παραπέτασμα, ἐμάντευε διὰ τοῦ λογισμοῦ τὸν εἰς τοὺς ὁφθαλμοὺς ἀόρατον κίνδυνον.

‘Ἐν τούτοις ἡ θάλασσα ἐξωγκοῦτο ἐπὶ μᾶλλον καὶ

μᾶλλον περὶ τὸ πλοῖον, καὶ ἀνέβραζεν ὡσανεὶ πάντες οἱ δαίμονες ὑπεφύσων πῦρ ὑποβρύχιον· ὁ βασανισὴρ τῶν ἀμαρτωλῶν λέβης δὲν ἀναβράζει βιαιότερον. Τὰ κύματα ἀθρόα ὑπερυψοῦντο ὑπεράνω τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου, καὶ ἐσφενδόνιζον κατὰ τῶν ἵστων ἀφροῦ πομφόλυγας, τὰς ὅποιας ἡ πνοὴ τοῦ ἀνέμου συνήρπαζε μετὰ τῶν νεφελῶν· ἐπὶ τέλους στίφος κυμάτων μελανώτερον, βαθύτερον καὶ βιαιότερον ὅλων τῶν ἄλλων ἐπέπεσεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὡς ἐπικήδειος σινδών, καὶ μετ' ὀλίγον φωνὴ ἐπώδυνος ἔξ ψυχορράγουντων ἡκούσθη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐπινικείου ἄσματος, τὸ ὄποιον ἔψαλλον ὡς ἐν χορῷ τὰ κύματα μετὰ τῶν ἀνέμων.

Τότε τὰ κύματα κατευνάσθησαν κατὰ μικρὸν, ὥσπερ ἔξιλεωθέντα μετὰ τὴν ἀνθρώπινον ταύτην θυσίαν, καὶ μετ' ὀλίγον ἡ θάλασσα ἐσαλεύετο ἡρέμα λευκὴ καὶ λεία ὡς ἀργυροῦφαντος ὁθώνη.

Ἐν τοσούτῳ ἡ σύζυγος τοῦ ἀλιέως ἔμεινε πολλὴν ὥραν ἐπὶ τοῦ αἰγαλοῦ ἀτενίζουσα εἰς τὸ κατὰ μικρὸν φεῦγον τὰ βλέμματά της πλοιάριον, μέχρις οὐ τελευταῖον ἔγινεν ἄφαντος καὶ ἡ ἀνωτάτη αὐτοῦ κορυφή· μετὰ δὲ ταῦτα ἐπανῆλθεν εἰς τὸν οἰκόν της ἀγνοοῦσα ἡ ταλαίπωρος ὅτι ὀλίγον παρεκεῖ τὸ πλοιάριον εἶχε καταποντισθῆ· διὸ καὶ πλήρης ἐλπίδων βλέπουσα τοὺς ἀζέρας ἀναλάμποντας καὶ ἀνέφελον τὸν οὐρανὸν ἀνέμενε τὴν ἐπισροφὴν τοῦ συζύγου της.

Οἱ οἰκοδεσπότης ἀνέμενεν ὡσαύτως· μετὰ δὲ ἡμέρας ὅκτω εἰς τὴν θύραν τῆς παρὰ τὸν λιμένα κατοικίας τοῦ ναύτου ἀνεγυνώσκετο ἐπιγεγραμμένη ἡ λέξις ἐν οἰκιάζεται· ἄπνουν δὲ νήπιον, εἰς ῥάκη ἐνειλημένον, ἔκειτο ἔκθετον παρὰ τὴν θύραν, ἐν τῷ μέσῳ ὀλίγων τινῶν ἐπίπλων, προτεθειμένων εἰς πώλησιν· ὁ θάνατος τοῦ ἐνοικιαζοῦ δὲν ἐκρίθη ἴκανη τοῦ ἐνοικίου ἔξοφλησις! Τελευταῖον γυνὴ φρενοβλαβῆς ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κρηπίδος τοῦ λιμένος, ἐπ' αὐτοῦ ἔκεινου τοῦ μέρους, ἀφ' οὗ ἡ σύζυγος τοῦ ἀλιέως εἶχεν ἵδει τελευταίαν φορὰν τὸ ἀκάτιον.

Καὶ καθ' ἑκάσην ἡμέραν ἡ δυσυχὴς αὔτη γυνὴ περίλυπος καὶ μοναχὴ, ἐπανερχομένη κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν, ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου, καταφρονοῦσα καὶ τῆς βροχῆς καὶ τοῦ ἀνέμου, ἢ τινα ἐπληγτὸν τὸ πρόσωπόν της, ἀσκεπής τὴν κεφαλὴν διὰ νὰ βλέπῃ πανταχόθεν ἐλεύθερα, προσηλοῦσα τοὺς πλήρεις δακρύων ὀφθαλμούς της εἰς τὸ βάθος τοῦ ὄριζοντος, ἀνερευνώσα τὰ κυλινδυούμενα μέχρι τῆς ἀκτῆς κύματα, καὶ ἀνυψητοῦσα εἰς ἑκάσην αὐτῶν πτυχὴν εἰκόνα προσφιλῆ, τὴν ὅποιαν δὲν ἔδύνατο νὰ εὕρῃ. Καὶ τὰ κύματα τὰ πρὸ τῶν ποδῶν της ἀναπηδῶντα, ἀπέδιδον εἰς αὐτὴν οὐδὲν ἄλλο, εἰμὴ ἥχον κωφὸν ὄμοιάζοντα τὴν ἥχῳ τῶν σεναγμῶν της. Μετὰ δὲ ταῦτα ἄμα γενομένης αἰθρίας, ἐπανήρχετο κατὰ μόνας εἰς τὴν καταικίαν της, ἀπὸ τῆς ὅποιας ὄργὴ λαοῦ, ἥτις κατὰ ταύτην τὴν περίπτωσιν ἥτον ὄργὴ Θεοῦ, ἀπέτρεψε πάντα ἐνοικιασήν. Ὁ ἄρτος, τὸν ὅποιον ἡ ἐλεημοσύνη τῶν γειτότων παρεῖχεν εἰς αὐτὴν, παρετίθετο καθ' ἑκάσην ἐσπέραν ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ παρεσκευάζετο ζωμὸς χάριν ἁκείνου ὅσις δὲν ἔμελλε ποτὲ νὰ τὸν φάγῃ· αὐτὴ δὲ ἀνέμενε πάντοτε ἐκεῖνον ὅσις δὲν ἔμελλε ποτὲ νὰ ἐπανέλθῃ.

"Ἀλλοτε, ὅταν ἡ νέα αὔτη Νιόβη ἵσατο κατέναντι τῆς θαλάσσης, ἀν τυχὸν ἔβλεπε πλοῖον ἐκεῖθεν διαβαῖνον, ἐφαίνετο μέτεωριζομένη ἐξ ἐλπίδων, καὶ τὰ βλέμματά της ἀνεξήτουν τὸν φίλατον σύζυγον μεταξὺ τῶν ἀποτελούντων τὸ πλήρωμα ναυτῶν ἐξέτεινε τὰς χεῖράς της, ἐκίνει τὸ χειρόμακτρον, ἐξέπεμπε φωνὰς εἰς τὸν ἀέρα, καὶ παρηκολούθει τὸ πλοῖον μέχρι τοῦ ὄρμητηρίου. Ἐκεῖ ἀνεξήτει μεταξὺ τῶν ναυτῶν τὸ ἀντικείμενον τῶν ἐρευνῶν της, ἐλάμβανεν ἔνα ἐξ αὐτῶν ἀντὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τὸν ὠδήγει εἰς τὸν οἰκόν της. Ἀγέκφραζον ἐίναι τὸ πρὸς τὴν δυσυχὴν ταύτην φρενήρη ἄκρον σέβας τῶν ναυτικῶν τούτων, οἵτινες μὲ θρησκευτικὴν τῷ ὅντι εὐλάβειαν, ἐπροσπάθουν νὰ μὴ ταράξωσι τὴν πλάνην της, συνεσθίοντες μετ' αὐτῆς τὸ παρεσκευασμένον δεῖπνον τοῦ ὅποιου ἐπλήρωνον τὴν τιμήν.

"Ἐν τοσούτῳ, ὅταν ἡ αὐλὴ μετέβη χάριν τῶν λουτρῶν εἰς

τὴν Ὁζένδην, ἐκρίθη σκανδαλώδης ἡ διαγωγὴ γυναικὸς, ἢ-
τις μετήλλασεν ἀδιακόπως σύζυγον, λαμβάνων καθ' ἡμέ-
ραν ἔνα ἐκ τῶν ζώντων ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντος ἰδικοῦ της.
Ἡ φρενοβλαβὴς ἐφυλακίσθη καὶ πρὸ δὲ ιγού ἐτελεύτησεν
ἐν τῇ φυλακῇ ὑπὸ φλογισικοῦ πυρεττοῦ. Ἡ αὐλὴ ἀνεχώ-
ρησε καὶ ἡ φρενοβλαβὴς ἀπελύθη πάλιν τὴν πρώτην δὲ
τῆς ἀπολύσεώς της ἡμέραν, πρῶτον ἔργον τῆς ἐλευθερίας
της ὑπῆρξε τὸ νὰ καθήσῃ εἰς τὸ χεῖλος τοῦ λιμένος ἐπὶ τῆς
συνήθους θέσεως, καὶ νὰ βλέπῃ πάντοτε πρὸς τὸν ὥκεανόν.
Ἡτον νὺξ, ἡ θάλασσα τραχεῖα καὶ ὁ οὐρανὸς νεφελώδης
καὶ φοβερὸς ὡς τὴν ἡμέραν τῆς χηρεᾶς της Τὰ
βλέμματά της ἀνεκάλυψαν πλοῖον ἡγκυρωμένον πρὸς αὐτὸ
ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὅπου ἔπαισε νὰ βλέπῃ τὸ φέρον ποτὲ τὸν
σύζυγόν της Τότε ἡ ἀπάτη ἦτις κατέΐχε τὰς αἰσθή-
σεις της ἔγινεν ἴσχυροτέρα κατέναντι τοῦ θεάματος τούτου
. Ἡ ὁμοιότης τοῦ κινδύνου καταστρέφουσα τὴν περὶ
τὸν χρόνον ἀπάτην ἐνίσχυεν ἐπιμᾶλλον τὴν πλανητικήν της.
Οἱ ὀφθαλμοὶ της διεστάλησαν, τὸ στόμα της ἡνεώχθη, αἱ
χειρές της ἐξετάθησαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ
πλοῖον ἐπ' ἄγκυρας δν ἔμενεν ἀκίνητον καὶ δὲν ἥρχετο πρὸς
αὐτὴν, δεινὴ κρίσις συνέσχε καὶ συνετάραξε σύμπασαν τὴν
ὑπαρξίαν τῆς γυναικὸς ταύτης. Ἐνόμισεν ὅτι ἀκούει φωνὴν
καλοῦσαν αὐτὴν, ὅτι βλέπει φάντασμα ἐκτεῦνον πρὸς αὐτὴν
τὰς χειρας, καὶ ἡθέλησε νὰ βαδίσῃ πρὸς αὐτὸ Τότε
ἀφῆκε φωνὴν μεγάλην, ἔρριψεν ἔαυτὴν εἰς τὴν θαλασσαν,
καὶ μὲ βῆμα ταχὺ ἔδραμε πρὸς τὸ πλοῖον. Ἡ ὥρα ἦτο
προχωρημένη, ἡ νὺξ ζοφώδης, δικαὶος κακὸς, ἡ παραλία
ἐρήμη, καὶ ἡμπόρεσε νὰ προχωρήσῃ ἀνεμποδίζως, βαδίζου-
σα ἐπὶ τὰ πρόσωπα πρὸς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης, μέχρις οὗ
τέλες συγκαλυφθεῖσα ὑπὸ τῶν ὑδάτων ἔγινεν ἄφαντος.

Εἰσέπι φαίνεται ὁ οἶκος τῆς φρενοβλαβοῦς τῆς Ὁζένδης
παρὰ τὸ ξενοδοχεῖον τῶν λουτρῶν [Bath hôtel]· οἱ ύπηρέ-
ται τοῦ καταζήματος τούτου τὴν δεικνύουν εἰς τὸν ξένους
. . . . ἀκόμη δὲν ἐνοικιάσθη. [Fraser's Megazine] B.